

ΟΙ ΚΟΥΤΣΙΝΟΙ ΙΝΔΟΙ.

Ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τοῦ ποταμοῦ Κάτω Μακενζίου, πρὸς δυσμὰς τῆς Μεγάλης λίμνης τῆς Ἀρκτου, ἐν τῇ Βρετανικῇ Ἀμερικῇ κατοικοῦσιν οἱ Κουτσίνοι Ἴνδοι, τῶν ὁποίων ἡ διάλεκτος παντάπασι διαφέρει τῆς τῶν ἄλλων Βορειοαμερικανικῶν φυλῶν καὶ τῶν ὁποίων τὰ ἔθνη καὶ ἔθιμα ἐπ' ἑσῆς διαφέρουσιν ἀρκούντως ἀπὸ τὰ τῶν ἄλλων Ἴνδων.

Οἱ Κουτσίνοι εἶναι λαὸς εὐειδῆς, μετὰ συμμέτρου φυσιογνωμίας, καὶ χρώματος μᾶλλον ἐρυθροῦ τῶν ἄλλων Φοινικοῖδων, εἰς τρόπον ὥστε πολλαὶ τῶν γυναικῶν τῶν θὰ θεωρῶνται εὐμορφοὶ ἐν πάσῃ χώρᾳ. Αὐταὶ στίζουσι τὰς παρειὰς καὶ τὴν σιαγόνα, καὶ βάφουσι τὸ πρόσωπον μελανόν· οἱ δὲ ἄνδρες μεταχειρίζονται καὶ τὴν ἐρυθρὰν καὶ τὴν μέλαιναν βαφὴν εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις τελετῆς — ἡ πανηγύρεως· ὅπως δὲ κατὰ πάντα γείνωνσιν ἔτοιμοι φέρουσι κρεμάμενον ἐκ τοῦ λαιμοῦ αὐτῶν καὶ θυλάκιον πλήρες μίλτου καὶ μελανίας.

Οἱ Κουτσίνοι εἶναι λαὸς λιτότατος ἀλλ' ἀγαπῶσι πολὺ νὰ καλλωπίζωνται καὶ νὰ στολιζῶσι τὰ σώματά των. Οἱ ἐπενδύται αὐτῶν εἶναι κατεσκευασμένοι ἐκ τοῦ δέρματος τῶν ἐλαφίσκων κράσπεδα ἔχοντες κροσσούς καὶ θυσάνους καὶ κατακεντημένοι μὲ χάνδραις καὶ μὲ τοὺς ὀβελίσκους τῶν ἀκανθοχοίρων. Οἱ σημαντικώτεροι αὐτῶν λαμβάνει δύο καὶ τρεῖς γυναῖκας ἕκαστος, ἐν ᾧ οἱ ἀρσενικοί κυνηγοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ μένωσιν ἄγαμοι. Μόνον οἱ ἄνδρες κωπηλατοῦσι τὰ μονόξυλά των, ἐν ᾧ αἱ γυναῖκες κάθονται ὡς ἐπιβάται· οἱ δὲ σύζυγοι πολλάκις ἀποδιβάζουσιν αὐτάς ἐπὶ τῶν βραχιόνων των εἰς τὴν ξηρὰν ὅπως μὴ βραχῶσιν οἱ πόδες αὐτῶν — Παραδειγμα ἀδρότητος σχεδὸν ἀπαραιλλοῦ ἐν τῇ ἀγρίᾳ ζωῇ.

Αἱ Κουτσίνοι γυναῖκες δὲν φέρουσι τὰ τέκνα αὐτῶν ἐντὸς θυλακίου ὡς ποιοῦσι τοῦτο αἱ τῶν Ἑσκιμώζων· ἀλλ' οὐδὲ παραπήγναι αὐτὰ εἰς σάκκους πεπλη-

ρωμένους βρύων ἢ φυκίων ὥσπερ πράττουσιν αἱ τῶν Τεγγέων καὶ τῶν Κρίσων, ἀλλὰ θέτουσιν αὐτὰ ἐπ' καθίσματος ὁμοιάζοντος ἔδρανον καὶ κατεσκευασμένου ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῆς σημύδας ἔχοντος λαβὴν ὁμοιάζουσαν τὴν τοῦ ἰσπανικοῦ ἐφιππίου, διὰ τῆς ὁποίας ἐπιπρεμῶσιν αὐτὴν ἐπὶ τῆς ὠμοπλάτης.

Οἱ πόδες τῶν παιδῶν εἶναι περισφιγμένοι διὰ λωρίων ὅπως περισταλῇ ἡ ἀνάπτυξις αὐτῶν, ὡς καθὼς κάμνουν καὶ οἱ Κινέζοι ἐπειδὴ θεωρεῖται τοῦτο ἀστικὴ κομψότης. Οἱ Κινέζοι ὅμως περιστέλλουσι μόνον τοὺς πόδας τῶν κορασίων ἐν ᾧ οἱ Κουτσίνοι περιτυλίττουσι τοὺς πόδας ἀμφοτέρων τῶν φύλων, οἵτινες μετὰ ταῦτα φαίνονται στρεβλοὶ καὶ δυσσεδεῖς. Ὡστε γελοιωδέστεραν συνήθειαν δὲν δύναται νὰ φαντασθῇ τις μεταξύ ἔθνους κυνηγῶν.

Οἱ Ἴνδοι οὗτοι εἶναι φαιδροὶ καὶ ἀγαπῶσι τὴν μουσικὴν, τὴν ἀθλητικὴν, τὸ ἄλμα, τὴν πάλην, καὶ ἄλλα γυμνάσια. Ἀγαπῶσι πολὺ τὴν ῥητορικὴν. Ἐκαστος νέηλος ἐρχόμενος εἰς ἔμπορεῖον ἢ πανήγυριν κάμνει λόγον διεξοδικὸν κατὰ τὸν ὁποῖον δὲν ἐπιτρέπεται ἡ διακοπὴ.

Τὰς ἄνω πληροφορίας περὶ τοῦ λαοῦ τούτου ἐλάβομεν ἐξ ἑνὸς νεωστὶ ἐκδεδομένου βιβλίου ὀνομαζομένου, *Ὁ πολικὸς κόσμος*. Ἐν τούτοις λαμβάνομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ υπομνησῶμεν κατὰ τι μᾶλλον ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον δὲν ὑπάρχει εἰς τὸ ἄνω ῥηθὲν βιβλίον καὶ τοῦτο εἶναι ὅτι ἡ Ἀποστολικὴ Ἑταιρία τῆς Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας διατηρεῖ πιστὸν τινα ἱεραπόστολον κήρυκα μεταξύ τῶν Ἴνδων τούτων καὶ τοῦ ὁποίου κατὰ τοσοῦτον τὸ ἔργον εὐλογήθη, ὥστε πρὸς τὸ παρὸν ἑκατὸν πεντήκοντα ἄτομα ἐξ αὐτῶν εἰσῆχθησαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ διὰ τοῦ βαπτίσματος, ὡς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας ἀναγεννηθέντα ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

ΛΕΓΕ ΠΑΝΤΟΤΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ.

Ὁ Περικλῆς Ἀργυριάδης ἦτον ὁ μονογενὴς υἱὸς πτωχῆς τινος χήρας, ἣτις ἐκατοικοῦσεν εἰς πόλιν τινὰ τῆς Αὐστρίας, καὶ ἔκαμνε πᾶν ὅ,τι ἡδύνατο νὰ βοηθῇ τὴν δυστυχῆ μητέρα του.

Ἡμέραν τινὰ, ὅτε ἐπέστρεψε δρομαίως εἰς τὴν μητρικὴν οἰκίαν, σκύλος τις ἐρρίφθη κατεπάνω του· αὐτὸς δὲ χωρὶς νὰ συλλογισθῇ ἐπῆρε λίθον καὶ τὸν ἔρριψε κατὰ τοῦ ἐξηγριωμένου ζώου· ἀλλὰ δυστυχῶς τὸν μὲν σκύλον ἠστόχησεν, ἔσπασε δὲ τὸ ὑαλίον τῆς θύρας ἐνὸς ἐμπορικοῦ καταστήματος.

Ὁ ἔμπορος ἐξῆλθεν ἀμέσως καὶ πιάσας τὸν Περικλῆν τὸν ἐξέταξε νὰ τῷ εἴπῃ τίς ἔθραυσε τὸ ὑαλίον; Τὸ ἔσπασε σὺ; τὸν ἠρώτησε τελευταῖον.